

Naar det tillige mod den Kumulation af Forretninger, at en Lødbemandsmand tillige er Amtstuefiliabestyrer, er indvendt, at der derved vilde blive lagt Beslag paa en Tid, som han vilde komme til at savne i den anden Forretning, da vil jeg netop gjøre gjældende, at for disse smaa Lødbemandsmands Vedkommende vilde det være en virkelig Fordel, om Forretningerne kunde gjøres noget større derved, at en anden Oppebørselsbetjent, og man foresgode Bederlaget, der gives for de samlede Forretninger, idet det for en saadan Mand, der jo baade er administrerende Lødbemandsmand og Kontormand, uden dog at have noget Kontorhold, som sætter ham istand til at holde en Fuldmægtig og som altsaa, naar han skal udføre sine Forretninger udenfor, maa lukke sit Kontor, derved vilde blive muligt at have en Fuldmægtig, saa at baade Kontoret altid kunde være aabent og Manden dog være til Disposition til de mere administrative Lødbemandsmands Forretninger. Naar Udvalgets Flertals Indstilling bliver vedtagen her i dette Thing, faae jo disse Bemærkninger ikke nogen stor sieblikkelig Betydning, thi saa staar det temmelig klart for mig, at man ialtsald foreløbig vil komme til at blive staaende paa det samme Punkt, hvor man staar nu; men jeg tror dog, at det for Eftertiden kunde være nyttigt, at jeg allerede nu har gjort opmærksom paa, at man ikke fra Finansministeriets Side eller ialtsald at jeg ikke betragter det enten som betænkeligt eller som medførende særlige Ulemper, at Lødbemandsmands Vedkommendes Forretninger blive udvide derved, at andre Oppebørselsbetjente blev lagte hen til dem. Det fremgaar jo af selve Lovforslaget, at Finansministeriet har tænkt sig en saadan Forening af Forretningerne, idet jo Lønnen for Filialbestyrerne er sat forstjellig, efter som Forretningerne ere knyttede til en Lødbemandsmand eller ikke; men dertil kommer, at Lønnen jo heller ikke er saa ganske ny. Vi have jo i en lang Række af Aar allerede haft en saadan Kumulation af Forretningerne paa *Wrs.*, uden at det har viist sig at medføre nogen Ulempe, og ved en af disse Amtstuebeslutningslove, der ere vedtagne, blev udtrykkelig henvist til at søge Filialbestyrelsen henlagt til Lødbemandsmanden. Det var kun som Alternativ og Noget, man ikke valgte dengang; men Lønnen er altsaa egentlig ikke ny. Jeg tror, det vil være rigtigst at fastholde denne Lønnen, Lønnen om, at det kan være ønskeligt, naar Leilighed gives, at udvide Forretningerne for de smaa Oppebørselsbetjente. Det har den Fordel, at, naar Forretningerne blive større, vil man sandsynligvis ogsaa kunne faae bedre Kræfter til at besørge dem; men det har ogsaa den anden og store Fordel, at de sekundære Forretninger, Amtstuefiliabestyrer, ellers maa betros, ja, jeg kunde næsten sige til tilfældige Ansøgere. Beder-

laget er saa lille, at Posterne som Bestillinger for sig ikke kunne antages at ville blive søgte af dygtigere Kræfter, naar først den gamle Stamme af Amtsforvalterfuldmægtige er gaaet bort. Det er dem, der hidtil have besørget Forretningerne og have besørget dem samme Sted, hvor de have været Fuldmægtige; men naar først denne Stamme engang er gaaet bort, vil jeg se med nogen Betænkelighed paa, hvorledes man faar disse meget slet afslagne Smaabestillinger, som der er betroet meget betydelige Oppebørselsbetjente, forsvareligt besørge, naar de ikke ere knyttede til en anden Bestilling. Jeg vil altsaa haabe, at det høitærede Landstings Flertal, selv om det ogsaa iøvrigt skulde være enig med Udvalgets Flertal, dog ikke vil slutte sig til eller ialtsald holde for fast paa den Lønnen, at det skulde være overveiende betænkeligt at knytte disse Amtstueoppebørselsbetjente til Lødbemandsmanden.

Ordføreren (Suel): Der var en Ytring, som den høitærede Finansminister fremsførte, der næsten kunde lyde, som om Flertallet i Udvalget ikke havde den tilstrækkelige Tillid til, at den høitærede Finansminister havde sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold med Hensyn til Lødbemandsmandene, og navnlig ikke havde havt det tilstrækkeligt ved Forholdet paa *Wrs.* Noget Saadant har selvfølgelig aldrig ligget i Udvalgets Flertals Lønnen. Udvalgets Flertal vidste ikke og havde ingen Anledning til at hende, hvorvidt den høitærede Finansminister i saa Henseende havde anfillet videregaaende Underfølgelse om, hvorvidt det vilde være hensigtsmæssigt i rigere Maal at henlægge Filialforretningerne til Lødbemandsmandene, og jeg tror heller ikke at enten mine Ytringer her i Thinget eller de Ytringer, som findes i Betænkningen, kunne forstaaes, som om Udvalgets Flertal, naar den høitærede Finansminister kom med et Forslag i saa Henseende, der var saa vel motiveret som alle de Forslag, vi se fra den høitærede Finansministers Side, absolut vilde sætte sig imod, at man gik over til at benytte Lødbemandsmanden til egentlige Filialforretninger; men jeg skal dog tillade mig den Bemærkning, at, hvorledes man end indretter dette Forhold paa de mindre Lødbemandsmande, er det jo dog klart, at, naar Vedkommende er nødsaget til i sin Egenskab af Lødbemandsmand muligvis at være fjernet fra Kontoret — og det er idelig og idelig Tilfældet paa de smaa Lødbemandsmande — kan han samtidig ikke være tilstede som Amtsforvalter paa Kontoret, og da kommer der den Uanskelighed, at Lødbemandsmanden, der jo maa betragte sit Embede som Lødbemandsmand som det væsentlige, maaste se fraværende, naar der finder store Indbetalinger Sted til en Fuldmægtig, som han ikke har kunnet faae konstitueret, thi han kan ikke, hver Gang et Skib kommer ind, sende Bud om at faae Kon-